

Lars Løkke Rasmussens grundlovstale

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Statsminister

Dato

5. juni 2019

Tak for ordet. Og tak for at jeg måtte komme her i dag.

Grundlovsdag handler om at hylde gamle dyder; det eksisterende.

Den base af demokrati, folkelighed og åndsliv, der gør Danmark til Danmark og danskerne til danskerne.

Vi kan være uenige om mangt og meget. Og I vil helt sikkert høre, at de næste talere her i dag – Pia [Olsen Dyhr], Martin [Lidegaard] og Morten [Bødskov] – ikke nødvendigvis er enige med mig.

De er nok heller ikke så enige internt. Men det er en anden sag.

For på trods af vores uenigheder mødes vi dagligt i kompromisser indenfor de rammer, som vores 170 år gamle grundlov sætter. Og det er godt.

Men præcist som vi bekender os til en ukrænkelig kerne af demokrati. På tværs af partier. Så har vi traditionelt også bekendt os til andre fælles visioner.

En kerne af ansvarlighed.

En kærlighed til fremtidige generationers muligheder. Deres handlemuligheder.

En vision for Danmark, som – i mine øjne – bør være lige så ubestridt, som vores demokratiske grundpiller.

Hvor vi har været fælles om at gøre Danmark til et mere velstående samfund.

Hvor vi har været fælles om at sikre vellønnede arbejdspladser.

Hvor vi har været fælles om at gøre vores virksomheder konkurrencedygtige, så de kan eksportere til udlandet og sikre skatte kroner i statskassen.

Men i denne valgkamp har jeg følt det anderledes. At den vision har været under belejring.

At vores samfundskage bliver taget for givet. Alle partierne har travlt med at dele kagestykker ud til højre og til venstre. Men hvem tænker på bageren?

Og misforstå mig nu ikke: Jeg elsker kage. Altså både i konkret og i overført betydning: Jeg elsker velfærdssamfundet, og jeg bekender mig til det 100 pct.

Jeg er et barn af det. Tilbragt de første syv år af mit liv i et alment boligbyggeri i Vejle. Den første i min familie, der fik en studenterhue og en universitetsuddannelse – og i dag er jeg statsminister.

Men endnu vigtigere, så er jeg blevet voksen med velfærdssamfundet.

Haft børn i den kommunale vuggestue, børnehave og folkeskole.

Haft forældre gennem de danske sygehuse med alt, hvad det indebærer.

Og det var netop pga. kærligheden til det velfærdssamfund, at jeg i starten af valgkampen gav danskerne et velfærdsløfte.

Om at Venstre vil investere 69 mia. kr. mere i velfærd frem mod år 2025.

Så der bliver sat velfærdskroner af til de over 30.000 flere småbørn, der kommer frem mod 2025.

Så der bliver sat velfærdskroner af til de 80.000 flere ældre, der kommer frem mod 2025.

Men pengene til velfærdsløftet faldt jo ikke ned fra himlen som Dannebrog.

Det økonomiske råderum opfattes nogen gange lidt som Joachim Von Andes pengetank. Hvor man kan svømme i guldmønter, hvis bare man får fat i

nøglerne.

Men sådan er det ikke. Muligheden for at investere i velfærd hænger en-til-en sammen med den førte politik.

Velfærdsløftet er kun muligt, fordi vi har en solid økonomisk vækst.

Fordi flere danskere end nogensinde før er i arbejde.

Fordi tilstrømningen af asylansøgere er på det laveste niveau i 10 år.

Fordi vi har det laveste antal på offentlig forsørgelse siden 1987.

Og fordi vi nu for femte år i træk får flere industriarbejdspladser til Danmark. Ja, faktisk er antallet af industriarbejdspladser steget med 17.000 de seneste fem år.

De gode økonomiske tider sammenlignes nogen gange med tidevandet. Det løfter alle bådene i havnen. Skonnerten såvel som den lille jolle.

Sådan er vores politik. Vi sikrer gode rammer, så virksomhederne kan gøre det, de er bedst til.

Derfor lancerede Venstre i sidste uge en lang række konkrete initiativer, der skal styrke vores virksomheder.

Vi vil gøre det lettere for iværksættere at tiltrække kapital til nystartede virksomheder, så deres ideer kan vokse og blomstre i Danmarks bed.

Så de ikke behøver at tage til London, Stockholm eller Silicon Valley for at indfri deres fulde potentiale.

Vi vil også beholde de store familieejede virksomheder på danske hænder. Så eksempelvis Grundfos, Danfoss og Lego kan blive ved med at sikre velbetalte lønmodtagerjobs i Bjerringbro, Als og Billund.

Vi vil holde skatten i ro med et skattestop. Så virksomhederne kan investere i ny teknologi, ansætte flere medarbejdere og lægge planer – uden at frygte for

pludselige skattestigninger fra statens side.

Det er sund fornuft. Det er rettidighed omhu.

Og de to værdier er jeg særligt glad for at kunne tale om her til Dansk Metals grundlovsmøde.

For selvom vi måske ikke er enige om alt, så er der meget, der samler.

Om nødvendigheden af gode rammevilkår for vores industrivirksomheder.

Om at gå forlæns ind i fremtiden og investere i ny og bedre teknologi, bl.a. for at undgå nedslidning.

Om nødvendigheden af et stærkt EU-samarbejde og et stærkt indre marked.

Dansk Metal kender om nogen til dyden ansvarlighed. Det har blandt andre min gode ven Claus vist igennem lang tid.

Du – og hele Dansk Metal – udviser gang på gang pragmatisk ansvarlighed. I den bredere samfundsdebat. Og i jeres forhandlinger med arbejdsgiverne.

I formår altid at tale jer til rette. Så alle går glade hjem. Så alle ender med at vinde.

Jeg har været folkevalgt siden 1994 og har oplevet en del.

Men jeg har faktisk aldrig før stået over for en statsministerkandidat, som ville i den modsatte retning på det punkt.

Som har præsenteret en økonomisk plan, der gør Danmark fattigere.

Så vores økonomi vil skrumpe med 8 mia. kr. Som vil koste 10.000 danske arbejdspladser.

Og uden polemik. Uden valgkampgimmicks i skuffen – det er det her for vigtigt til – må jeg bare sige, at det bekymrer mig.

De siger godt nok, at det kun er nogle få, der vil blive ramt: De rige arvinger. Spekulanterne.

Men det passer altså ikke.

Højere skat på kapital vil ramme nogle af de små iværksættere, så de får sværere ved at investere i ny teknologi og ansætte flere medarbejdere.

En tredobling af skatten på familieejede virksomheders generationsskifte vil koste likviditet og presse regnskaberne. Alt fra den store koncern til den lille familieejede smedevirksomhed.

Alle med en arbejdsgiverbetalt mobiltelefon – det drejer sig om 277.000 danskere, der ikke betaler topskat – skal betale mere. Og vi vil få højere afgifter på helt normale dagligvarer som chokolade og kaffe.

Samlet set løber Socialdemokratiets skattehop op i 16 mia. kr. om året.

Ingen af skattestigningerne er i sig selv revolutioner. Men mange bække små gør en stor å. Og desværre ser det jo ikke ud til at stoppe her.

For det er før, de overhovedet er begyndt at snakke med resten af rød blok, og alene Enhedslisten går til valg på 45 mia. kr. i skattestigninger.

Så jeg frygter, at vi har udsigt til det mest socialistiske regeringsprogram i mange årtier, hvis magten skifter.

At politikken lynhurtigt kan gå fra rød til mørkerød. Og det gælder ikke kun den økonomiske politik.

Det kan man måske tage let på. Men det bør man ikke. For tro mig: Man bliver nødt til at tage farve af de partier, der bringer én til magten.

Sådan er det demokrati, som vi fejrer i dag. Det er den naturlov, som vores parlamentarisme og 170 år gamle grundlov dikterer.

Den giver ikke absolut magt til nogen. Og heldigvis for det.

For det giver muligheder. Og dem har jeg tænkt mig at afsøge.

Og det gør jeg på trods af – eller måske snarere på grund – af de uenigheder, som vi har partierne imellem.

For efter en måneds valgkamp, utallige debatter og møder med danskere i tusindvis, så er min konklusion ret klar:

Jeg mener, at der er behov for at samle Danmark. For alvor.

Ikke indenfor en rød blok. Ikke indenfor en blå blok. Vi har haft blokpolitik nok.

Nu er det tid til at samle fra midten.

Hvis danskerne i dag viser tillid til mig og Venstre ved at give os et styrket mandat, så vil jeg gøre ALT, hvad jeg kan for at danne en regering, som kan bygge bro henover midten.

Hvor fundamentet er de erfarne partier inde på midten af dansk politik.

Jeg vil give danskerne et tilbud om, at vi investerer tid, energi og hjerteblod i at skabe fundamentet for en samlingsregering i Danmark. Der hvor danskerne er. I balancen mellem frihed og fællesskab.

Det er ikke et fravalg af andre. Der er andre partier, som jeg også har et godt samarbejde med. Sådan vil det forhåbentligt også være fremover.

Men en samlingsregering er den løsning, som for mig fremstår mere og mere rigtig.

Fordi verden er i opbrud. Den verdensorden, som vi tidligere tog for givet, er ved at blive sprængt.

Konflikter ulmer. En af vores nærmeste allierede er på vej ud af EU. De menneskeskabte klimaforandringer skal håndteres. Og presset sydfra udfordrer Europas ydre grænser.

Og herhjemme er synspunkter, som de fleste af os betragter som ekstreme og fremmedfjendske – og som i mange tilfælde er på kant med vores grundlov – pludselig blevet en del af den etablerede debat.

Det ER muligt at bygge bro.

Det er muligt at forene ønskerne om flere investeringer i velfærden. Flere investeringer i den grønne omstilling. Med ansvarlig økonomi og vækst.

Det er ikke let. Og det kan kun ske, hvis I giver mig og mit parti Venstre en stærkere opbakning end i dag.

Det er dén bedste løsning, som valgkampen har udviklet sig.

Jeg tror og håber, at mange danskere er enige med mig.

Ønsker mere samarbejde og mindre blokpolitik.

Mindre fokus på småting og mere fokus på de vigtigste opgaver, som ligger foran os.

Så vi i fællesskab kan ranke ryggen og møde fremtiden med optimisme.

For det går rent faktisk godt i Danmark. Det går ret godt.

Lad os ikke tage de gode tider for givet. Lad os ikke glemme, at pengene skal tjenes, før de kan bruges. Men lad os i stedet udvise rettidig omhu og ansvarlighed.

Så vi bevarer vores handlekraft og vores muligheder.

Så vi kan investere i mere og bedre velfærd.

Så vi kan bekæmpe klimaforandringerne med den nyeste teknologi og forskning.

Og så vi kan fremtidssikre vores land. Som mulighedernes samfund.

Tak for ordet. Rigtig god grundlovsdag. Og rigtigt godt valg!

Kilde

venstre.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Grundlovstale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/statsminister-lars-loekke-rasmussens-grundlovstale-2019>